

To zabawa dla przynajmniej dwóch osób. Jeśli uczestników jest więcej, można się podzielić na kilka drużyn.

Każdy będzie potrzebował długopisu lub pióra. Jeśli bawimy się w drużynach, wystarczy jeden długopis na drużynę.

Pierwsza osoba (lub drużyna) zapisuje (najlepiej na dobrze widocznej tablicy) dowolne zdanie rozpoczynające opowieść, np. „Dawno, dawno temu, za siedmioma lasami, za siedmioma górami, za siedmioma rzekami żyła sobie radosna grupa krasnoludków”. Zdanie mogą wymyślić też wszyscy wspólnie. Teraz kolejny uczestnik (lub drużyna) bierze zwykłą kartkę papieru i zapisuje na niej kolejne (jedno) zdanie tej opowieści. Nie czyta go na głos, a inni uczestnicy nie mogą wiedzieć co zapisał. Następnie zagina do środka ten fragment kartki ze swoim zdaniem, aby nikt nie mógł go zobaczyć.

Przekazuje kartkę kolejnemu uczestnikowi.

Następna osoba zapisuje kolejne zdanie opowieści i znów zagina kartkę.

Tak kolejni uczestnicy zapisują następne zdania opowieści, nie widząc poprzednich.

Można ustalić, że historyjkę zapisujemy aż skończy się miejsce na kartce lub do momentu kiedy każdy zapisze dwa lub trzy zdania (w zależności od liczby uczestników – im więcej graczy, tym mniej zdań na osobę).

Następnie jedna osoba (lub klika, zmieniając się) odczytuje na głos całą historyjkę.

Na pewno będzie dużo śmiechu!

Można również ustalić, że pierwsze zdanie nie będzie ujawnione, ale wtedy powstanie historyjka zupełnie abstrakcyjna. Można się również umówić, że ujawnione zostają pierwsze dwa lub trzy zdania. Można ustalić limity czasowe na zapisanie zdania.

Zamiast jednego zdania, dany uczestnik (lub drużyna) może zapisywać część historii w ustalonym limicie czasowym (np. przez 1 minutę) lub uzgodniony wcześniej akt tej opowieści (tytuły aktów wymyślamy wspólnie).

W innej wersji tej gry, wszyscy uczestnicy dostają swoje kartki. Jedna osoba wymyśla wspólny początek historyjki dla wszystkich, np. „W odległym królestwie, zwanym Bajkolandią żył sobie zabawny stworek

Wyprzedziśmiejch”. Następnie każdy z uczestników zapisuje na swojej kartce drugie zdanie tej opowieści, po czym zagina kartkę i przekazuje ją osobie siedzącej po prawej stronie (najlepiej usiąść w kółeczku). Po drugim zdaniu znów zaginamy kartki i przekazujemy osobie po prawej stronie. Tworzymy tak kilka historyjek jednocześnie, z czego wszystkie mają wspólny początek. Kończymy gdy zabraknie miejsca na kartkach lub wszyscy zapiszą na każdej kartce po jednym, dwóch lub trzech zdaniach (w zależności od ilości uczestników)

Następnie odczytujemy na głos powstałe historyjki.